

GALERIE CHRISTOPHE GAILLARD BRUSSELS

Galerie Christophe Gaillard, opgericht in Parijs in 2007 en gevestigd in de Marais, opende in 2023 haar tweede galerie in Brussel, tegenover het toekomstige Kanal-Pompidou museum. In 2020 had de galerie al de residentie "Le Tremblay" in Normandië geopend, een uitzonderlijke culturele locatie die kunstenaars en auteurs verwelkomt voor residentieprogramma's. In 2024 verstevigde de galerie haar aanwezigheid in de regio verder door *L'Usine* te openen, een uitgestrekte ruimte van 600 m² showroom en 2000 m² opslagruimte.

De galerie, die bekend staat om haar sterke vertegenwoordiging van vrouwelijke kunstenaars, toont zowel opkomend talent als grote figuren uit de hedendaagse kunst. Ook promoot ze het werk van kunstenaars wiens stichtingen zij vertegenwoordigt, in het licht van de huidige artistieke praktijken.

Dankzij samenwerkingen met galeries zoals Konrad Fischer, Hauser & Wirth en Ramiken, evenals sterke banden met prestigieuze instellingen, biedt Galerie Christophe Gaillard internationale zichtbaarheid aan haar kunstenaars.

Deze internationale dynamiek en zichtbaarheid worden verder versterkt door de deelname van de galerie aan talrijke beurzen: Art Basel, Art Basel Parijs, Art Basel Miami, Art Basel Hong Kong,

BRAFA, Art Brussels, Paris Photo, The Armory Show, Frieze Masters, enz.

We zijn verheugd om deel te nemen aan
BRAFA 2025. U kunt ons vinden op stand
nummer 93.

Richard NONAS

Untitled, 1990

Sculptuur

Staal (4 elementen)

27,9 x 91,4 X 86,4 (de ruimte tussen de twee modules: 11, 6 cm)
11 x 36 x 34 inches (de ruimte tussen de twee modules: 4 5/8 inches)

Herkomst: Galerie André Simoens, Knokke

€ 90, 000.00

«Ik plaats elk sculptuur om het deel van de wereld waarin het staat te heropenen en vervolgens te sluiten. Ik plaats het om een geheel nieuwe geschiedenis in het menselijk bestaan op te roepen. Ik positioneer het om het bestaan van de mogelijkheid van geschiedenis te erkennen in een wereld die voortdurend wegglipt.»

De Amerikaanse kunstenaar Richard Nonas (1936–2021), aanvankelijk antropoloog, begon zijn artistieke carrière eind jaren 1960 en begin jaren 1970. Nonas gebruikte sculptuur om te reflecteren op ruimte en de factoren die onze fysieke en mentale perceptie ervan vormgeven. Hij streefde ernaar krachtige objecten te creëren—hij vermeed bewust de term "installatie"—die vragen oproepen, onze perceptie van de ruimtes waarin ze zich bevinden transformeren, en invloed hebben op hoe we ons door die ruimtes bewegen. Zijn minimalistische composities, bestaande uit elementen zoals houten balken en blokken van graniet of staal in eenvoudige, repetitieve patronen, definiëren en structureren de ruimtes die ze bewonen. Ze onderbreken en vernieuwen deze ritmisch.

Dit uitzonderlijke sculptuur uit 1990 was recentelijk te zien in een monografische tentoonstelling bij Foundation CAB: *Richard Nonas (07/09/2024 - 21/12/2024)*, de eerste grote museumwaardige tentoonstelling gewijd aan deze Amerikaanse kunstenaar in België.

De werken van Richard Nonas maken deel uit van de collecties van diverse prestigieuze musea wereldwijd. Enkele van de meest prominente instellingen zijn het Walker Art Center in Minneapolis, Minnesota, het Metropolitan Museum of Art in New York, het Whitney Museum of American Art in New York, en de Fondazione Ratti in Italië. Daarnaast heeft Nonas permanente installaties gerealiseerd in onder andere het Museum van Grenoble en het North Dakota Museum of Art.

«Sculptuur is mijn manier om de tegenstrijdigheden van mijn wereld te begrijpen, om de verborgen randen ervan te vinden en om de krachten te ontdekken die haar bijeenhouden terwijl ze haar tegelijkertijd uit elkaar scheuren.»

Franz WEST

Adaptive, 2002

Sculptuur

Epoxy, mous, plaster, verf

67 x 50 x 27 cm
26 3/8 x 19 3/4 x 10 5/8 Inch

€ 135, 000.00

Franz West (Wenen, 16 februari 1947 – 25 juli 2012) was een invloedrijke Oostenrijkse beeldhouwer en installatiekunstenaar. Hij staat bekend om zijn onconventionele objecten en sculpturen, evenals zijn interactieve installaties en meubelontwerpen die vaak betrokkenheid van het publiek vereisen.

In 1974 begon hij met het maken van zijn *Paßstücke*-sculpturen (meestal vertaald als "Passende Stukken," "Adaptables" of "Adaptives"). Zoals bij veel van zijn sculpturen startte hij deze werken vanuit een willekeurig object, dat hij vervolgens bedekte met gips totdat het onherkenbaar werd. De resulterende vormen zijn ongemakkelijke, bolvormige objecten, vaak met een dunner gedeelte dat als een soort handvat kan dienen. Deze objecten hebben geen duidelijk doel of gebruik. West moedigde toeschouwers aan om ermee te interageren, ze op te pakken en een passende manier te vinden om ze vast te houden. Dit leidt tot vreemde houdingen, poses of dansen, die in sommige iteraties van het werk door andere bezoekers kunnen worden waargenomen—een perfecte manier om jezelf voor vreemden in verlegenheid te brengen.

De kunst van West wordt gekenmerkt door een speelse en interactieve benadering, waarbij traditionele grenzen tussen kunst en de toeschouwer worden doorbroken. Zijn werken maken deel uit van de collecties van diverse prominente musea wereldwijd. Enkele van de meest vooraanstaande instellingen zijn het Museum of Modern Art (MoMA) in New York, Tate Modern in Londen, Centre Pompidou in Parijs, Museum Ludwig in Keulen, Fondazione Prada in Milaan en de Pinault-collectie, met tentoonstellingen op locaties zoals het Palazzo Grassi in Venetië. Zijn werken zijn ook vertegenwoordigd in de Herbert Foundation in Gent. Daarnaast bevinden zijn stukken zich in tal van andere musea en privécollecties over de hele wereld, wat zijn blijvende invloed en erkenning in de hedendaagse kunstwereld benadrukt.

«Het maakt niet uit hoe de kunst eruitziet, maar hoe ze wordt gebruikt.»

Galerie Christophe Gaillard is zeer verheugd om dit iconische en historische werk van Franz West te tonen op stand nr. 93 tijdens BRAFA

Stéphane COUTURIER

Chant de l'Apocalypse n°1, 2022

Wandtapijt

Gemengde techniek: Gemaakt op een laag-warp weefgetouw met gebruik van lopen, wol, katoen, hennep, linnen, acryl, touw, uien- en citrusnetten, naaigaren, nylondraad, pailletten, enz.

205 x 277 cm
80 3/4 x 109 inches

€ 70,000.00

Editie van 3 (#1/3)

Dit wandtapijt is een eerbetoon aan Jean Lurçat en zijn fascinatie voor het *Tapissérie de l'Apocalypse* van Angers. Stéphane Couturier creëert een fotografische "fusie" van twee meesterwerken van de tapijtkunst: het 14e-eeuwse *Tapissérie de l'Apocalypse* in het Château d'Angers en de tapijtenreeks *Le Chant du Monde* van Jean Lurçat, eveneens gevestigd in Angers. Vandaar de titel *Chant de l'Apocalypse*.

Stéphane Couturier beschrijft zijn werk als volgt:

"Het idee om deze twee uitzonderlijke tapijtreeksen te combineren spreekt me aan, zowel door mijn wens om verder te experimenteren met het samensmelten van twee artistieke elementen als door de geschiedenis die Jean Lurçats werk nauw verbindt met het Tapissérie de l'Apocalypse. Toen Jean Lurçat in 1937 de Tapissérie de l'Apocalypse ontdekte in Angers, was de impact zo overweldigend dat hij besloot de schilderkunst te verlaten en zich bijna volledig te wijden aan de kunst van het wandtapijt. Hij werd daarmee een van de pioniers van de hedendaagse tapijtkunst.

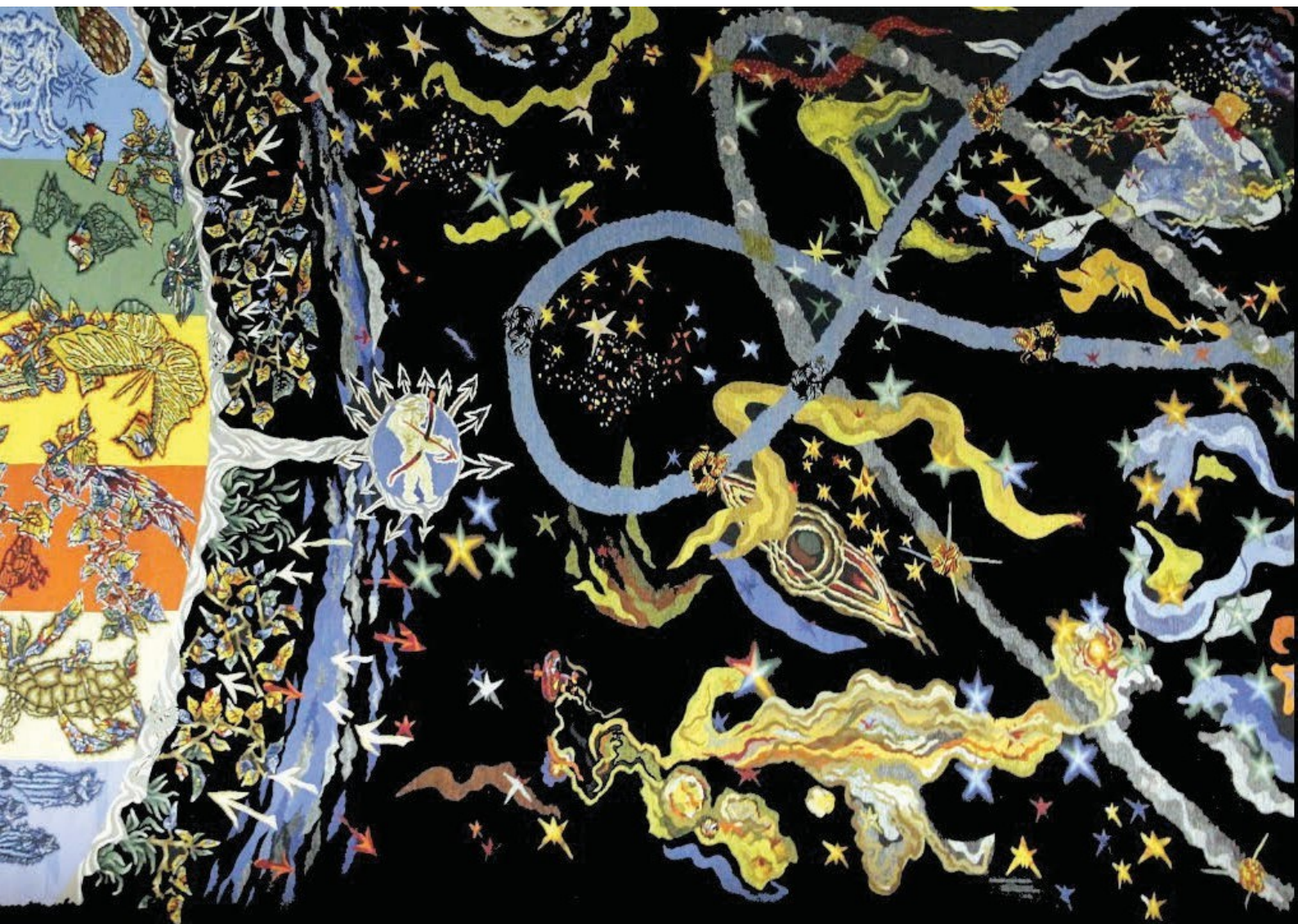
Het tapijtproject dat ik voorstel, is een combinatie van twee scènes. De eerste komt uit het Tapissérie de l'Apocalypse, 'De Vijfde Bazuin': Een ster valt uit de hemel op aarde, het symbool van een gevallen engel, Abaddon, aan wie God een sleutel geeft om de poorten van de hel te openen. De sprinkhanen die daaruit tevoorschijn komen, vallen zondaars aan en krijgen soms de vorm van paarden met menselijke hoofden.

De tweede scène komt uit een detail van 'De Verovering van de Ruimte', het achtste stuk uit Le Chant du Monde van Jean Lurçat. De kosmos wordt doorkruist door een dubbele arabesk van planeten en kometen, in een overvloed aan dansende kleuren en materialen.

De fusie van de middeleeuwse strijd tussen Goed en Kwaad met Lurçats lyriek, die de grote dreigingen en kwellingen van de hedendaagse geschiedenis weerspiegelt, geeft vorm aan een articulerende overvloed van vormen, materialen en kleuren. Deze dynamische combinatie brengt de vastgelegde werkelijkheid tot leven en nodigt uit tot nieuwe reflecties op het conflict van tegengestelde krachten die de onrustige wereld van vandaag schudden. »

« *Le Chant du Monde* is een reeks van tien wandtapijten, gecreëerd door Jean Lurçat.

Begonnen in 1957, is het de grootste hedendaagse tapijtserie, met een lengte van 80 meter en een hoogte van 4,40 meter.»

Het wordt tentoongesteld in het Musée Jean-Lurçat et de la Tapisserie Contemporaine, gevestigd in het voormalige Saint-Jean Hospitaal in Angers.

In 1937 ontdekte Jean Lurçat de *Tapisserie de l'Apocalypse*, een immens tapijtensemble dat in de 14e eeuw werd geweven voor Lodewijk I van Anjou en wordt tentoongesteld in het kasteel van koning René in Angers. Diep geraakt door wat hij beschouwde als een van de grootste meesterwerken van de westerse kunst, begon hij vervolgens aan *Le Chant du Monde*, een moderne tegenhanger van de *Apocalypse*.

Galerie Christophe Gaillard
Quai du Commerce 50
1000 Bruxelles
Sophie Roose
+32 474 85 16 40
Booth no. 93

GALERIE CHRISTOPHE GAILLARD BRUSSELS

